

1966 - 2026

LIÊN HÀ TRONG TIM TÔI

Nguyễn Văn Dinh

Cựu học sinh lớp 12E – Khóa 30 – Trường THPT Liên Hà

Có những điều, khi đang ở trong đó, ta không nhận ra là quý. Chỉ đến khi thời gian trôi đi thật xa, ngoảnh lại, mới thấy lòng mình chùng xuống vì nhớ. Với tôi, Trường THPT Liên Hà là một nơi như thế.

Ba năm dưới mái trường ấy trôi qua rất nhẹ, nhẹ như những buổi sáng đến lớp trong tiếng trống quen, như sân trường, hàng cây, dãy lớp học đã quá thân thuộc. Nhẹ đến mức ngày ấy, chúng tôi từng nghĩ rằng mọi thứ sẽ còn ở đó mãi, để rồi khi rời xa mới hiểu: tất cả đã lặng lẽ trở thành kỷ ức.

Liên Hà trong tôi bây giờ là một miền nhớ rất mềm, không ồn ào mà sáng ánh lên như nắng chiều sân trường năm ấy. Lớp 12E – Khóa 30 của chúng tôi có những kỷ niệm rất học trò, rất đời thường. Có những buổi trốn tiết ra phía sau trường, không phải để nghịch phá, chỉ là muốn ngồi với nhau thêm một chút, nói vài câu vu vơ, nhìn trời nhìn mây rồi im lặng. Khi ấy, chẳng ai nói ra, nhưng trong lòng đều hiểu: tuổi trẻ của mình đang ở ngay đây.

Vẫn còn đó những thẹn thùng rất khẽ của tuổi mới lớn. Những ánh nhìn vội quay đi, những lần bối rối và nhút nhát khi vô tình chạm mặt một vài người bạn giữa hành lang lớp học. Không dám nói nhiều, một câu hỏi vu vơ cũng thấy ngại. Sau này nhớ lại, mới thấy tất cả trong veo đến lạ – rất hiền, rất thật, của một thời chưa biết buồn lo là gì, chỉ biết là đang sống trọn vẹn cho những ngày rất trẻ.

Liên Hà cũng là nơi chúng tôi có những người thầy, người cô để nhớ suốt đời, đặc biệt là cô giáo chủ nhiệm Hồng Việt. Không cần những lời nói lớn lao, chỉ là sự nghiêm khắc đúng lúc, là ánh mắt dõi theo học trò từ xa, là cảm giác luôn có một người đứng về phía mình. Có những điều, phải đi qua năm tháng, chúng tôi mới hiểu: ngày ấy, cô đã âm thầm dạy chúng tôi cách làm người.

1966 - 2026

LIÊN HÀ TRONG TIM TÔI

Nguyễn Văn Dinh

Cựu học sinh lớp 12E – Khóa 30 – Trường THPT Liên Hà

Sau này, khi bước ra nhiều môi trường khác, tôi mới nhận ra rằng Liên Hà không chỉ là một ngôi trường. Đó là nơi đã giữ lại trong tôi phần trong trẻo nhất của chính mình – một cảm xúc rất khó gọi tên, chỉ biết rằng mỗi lần nhớ lại, tim lại mềm đi một chút.

Hôm nay, khi Trường THPT Liên Hà tròn 60 năm, cũng là lúc Khóa 30 – 12E kỷ niệm 30 năm ngày ra trường, tôi bỗng muốn dừng lại để nhớ, để gọi lại tên bạn bè, để được một lần quay về đứng giữa sân trường cũ, lắng nghe tiếng trống năm nào. Có thể chúng ta đã khác xưa rất nhiều, nhưng chỉ cần nhắc đến Liên Hà, đến 12E – K30, thì đâu đó trong lòng mỗi người vẫn vẹn nguyên một miền ký ức phủ bóng mát xanh đã hóa thành nhịp đập trái tim ta tự bao giờ.

